

22.12.47 ט" טבת, יום ב'

ז. שרף, סטורר, נציב האויר הציווילי מסכים להשאר במדינה

בתנאי שתקשר אתו לחמש שנים 2500 לא"י לשנה. זה סעון החלטת

ההנהלה. אולי אי אפשר רק להלוש שנים? לוועדת ירושלים מוצעים: \int א

גרנובסקי, סנטור, הרב פישמן (סגנו מ. זפירא), שריידמן, מציע

גם ג'וסף. יש צורך במספר כבישים - ביחוד חולון - מולדת - ראשון.

נחוץ כסף לשריון האוטובוסים וכבישי בטחון. יש צורך לשמור על

נכסי המדינה, רכוש של P.W. משתלות (בקשתי רשימה מפורטת ואמסור

למטה) - הוטל על רטנר, בן ארצי, פריץ ויחזקאל להכניח חכנית ותקציב

לצבא יהודי במדינה.

שסון: יש עכסיו הפוגה - אבל זה הפוגת התפוצות, שאינה

מונעת מגיעות בודדות בדרכים ועדומה. לדעת שסון באה ההפוגה

סאליה, ולא על פי צו לגבוה, כי הפעולות החלו מבלי שהצבור

הוכן לכך, הכפר לא רצה במהומות, והיה מחסור בכסף, בנשק, במזון

ואובייקטים מתוכננים מראש לא התכוננו. המטרה היתה להביא לידי

סהיחות ושפיכות דמים - וזאת השיגו. אנו מאזינים לוועד העליון,

72./.

המסגד, כאלדי - עוד מעט גם המפלגה הערבית (חוסייניס), שם כנראה
מתרכז העולם המתחונן מהשיחות החברתי שאין רואים עם הוה"פ העליון -
יפו וחיפה אינם מתיצות עם הועד. המופתי היה נוהג למוסבים
הוראות ליפו וחיפה לאנשים ממדרגה שניה ושלישית - בלי תווך
הועד ובלי ידיעתה. בהוראות אלה הוא דואג ל"מורל" להחזקת
המתיחות. נתברר ^{לד}רמלה, שדדו אנשי יכס, ולא אנשי רמלה
בהקפה על התקווה השתתפו אנשי שכס ולוד. אנשי שכס סמנו הנשק
בפרדס, באו אנשי רמלה והוציאו אותם, העניין הובא לוה"פ הערבי .
עוד לא ידוע מה פסק. באחת השיחות הודיע כאלדי שנדרש ע"י המזכיר
הראשי להוציא כרוז להפסיק הפעולות. כאלדי הודיעו שלא ימהר
להוציא כרוזים היום, יש לשמור על המתיחות. המופתי ברך אותו.
הוה"פ הערבי מחפש עכשיו דרך לתאור הפעולות בארץ. מהוה"פ יש
בירושלים: כאלדי, גורי, אחמד, חילמי. ביפו - רפוך תמימי,
כחיפה - כועיך אלמאדי. על יד כל אחד יש ועדה לאומות מקומית.
במצרים נמצאים המופתי, סיך חסן אבו סעיד (מקומו בהר הבית)

יצחק דרוויש. גמאל באמריקה. זהו הועד העליון. הליגה - במידה שיגיע לנו: מהעתונות, מערבים, משיחות - קבלה 17 החלטות. ידועות להשון חשע (לא תכנן המדויק, אלא בקירוב). מאיש מעבה"י יוודע אולי אם ההחלטות הן סופיות או סעונות עוד אישור הממשלות והפרלמנטים ואם עבה"י מסכימה להן. לאור ידיעות אלו אנו במצב שקט לפני סערה. ואשר לאופוזיציה - ש. מעריך פעולות עזרא, אבל אין לסמוך על האופוזיציה במצב הקדום, אלא אם הוה"פ הערבי ינחל ספלה.

בעקר גב' סקולמן. תיארחי לפניה רצינות המצב - מלחמה ^ו, ^י

לא רק מצד ערבי א"י - אלא מדינות, אם כי לא יוכיעו בגלוי. העול הכספי שהוטל עלינו עצום, ועל הדסה לקחת על עצמה כל השרות הרפואי, שאין לראות עכשיו היקפן. הסכמנו לאשלח טלגרמה וגם היא חבריק ובהזדמנות ראשונה אכתוב להן על כך.

גולדה: פקיד גביה אמר לה שיחכן שיעזבו הארץ לפני הזמן הקבוע. אולי לפני כרס יעזבו (?) שמעוני טוען כהם עתונות ערבית ^{לני} מלונדון הודיע שהאנגלים יצוא לפני מאי, גולדה חוששת שיעזבו מקודם - וישליטו על הארץ הצבא, משה דחה נסיעתו הנה כי יש לו שיחות עם קרוגן ומועצת הכסחון אולי תתאסף בימים אלה.

בהרל: קיבל מקפלן \$ 500,000, תמורתם 12,000 לא"י מאפק, יש מברק

בקוד מקפלן טמפענחיס. מדרום אפריקה טלחו לאפק (8,2) 25,000 לא"י,

גם 75,000 נדרשו להשלח מיד. בהרל נצטווה לתת לשבת 50,000 לא"י

סה (הוא טוען שאין לו הכסף) מקה"ק מביע להנהלה (ע"ח 40% של כספי

בצרון 300,000 לא"י. גרנובסקי מודה לויג, אבל טוען שאין לו

(נתן 100,000 לא"י, כי היה חייב ארבע מאות אלף) - ע"ח רבע

מיליון לבטחון מקה"ק עברו ידי ברל 120,000 לא"י (זה העבר לזברסקי).

סינגר - ייצור זה אסור, יש שם ערביס והם ידעו (!?),

יש לחשוש גם ליהודים יש גם קסייס טכניים. מציע שג.ט. תרבר עם

נובו. לא נכון שסינגר אמר למישהו שאפשר לייצר - כי יש קסייס.

מינץ לשלוח מומחה לגולדשמיט (מהנדס) או בירושלים או בים המלח

לברר הקסייס.

נסחתי מברק להדסה.

מדרום אפריקה מודיע תגר: רובין וקרנקו עומדים לבוא הנה -

Sky Taxes בין השאר רוצים להביא לצדי גמר סותפות אוירון

אפשר בדרום אפריקה לאמן עשרים טייסים ועסרה (בוי) במשך חודשיים.

15 מכוונאים במשך 3 חדשים - האנשים הבאים בחשבון ירתו בתעופה במלחמה.

75./.

התשלום 2,5 - 2 לא"י לשעת תעופה, וכל העניין יעלה כ-10,000 לא"י

(סייסים ונווסים - 6000 לא"י, מכונאים 4000 לא"י. תגר כתב על זה

לווסט בת"א ולא קיבל תשובה - המדרציה מבקשת 6 - 4 חברים

מהשורה לבוא ולברר המצב (גרינברג מבקר שם מטעם הרוויזו).

בשתיים עשרה ורבע חזר החון משיחה עם איש עה"י. שמעוני

ושחון נפגשו עם הרופא. הם דברו יותר מהשבעו. הרופא פגש המלך

והאל מה יגיד. המלך היה במצב רוח מרוסס, ואמר: תאמר להם הליגה

אינה ליגה, ההחלטות אינן החלטות. השאלה העיקרית היתה: לנתק

הקשרים עם המערב או לא; בעיקר אבן סעיד - חתן עם האמריקנים.

א.פ. נתמך ע"י ארבע מדינות (תימן, לכנון, סוריה ומצרים) בסרובו

לנתק. עיראק וגם עבה"י דרשו לנתק (אולי בשליחות אנגליה).

עבה"י דרש גם לצאת מהאו"ם. הגלוי דעת שפרסמו היה מכוון לכסות

על הכסלון ולפצות את הערבים. סמיר רפאעי פעל לפי הוראות, וכשלא

יכל - עזב הישיבה. עבה"י לא אישרה שום החלטות, ואלו אינן סוכיות.

בא אליו ראש ממשלת עיראק (סאלח ג'בער) יחד עם נורי סעיד שיתן

מעבר לצבא עיראק לחוק על הגבול האר"י וסרב בשלישית (אחרי

טושב הליגה). שחון ושמעוני הסבירו לו המצב בליגה: מה שהחליטו

(לכ"י הידיעות אל ששון) הלו הסכים שכל זה הוחלט (ההחלטות בירי).
הרוכז הוסיף על ההחלטות שבידינו: מצרים הודיעה במפורש שלא תתן
אלא כסף, תעמולה ופעולה מדינית, אבל לא נשק וצבא (מתנדבים אולי
תרשה). לבנון אמרה שיותר מ-500 רובים אינה יכולה לתת. סוריה
קופצת בראש - נמתוך השבונות אחרים, לא רק נגד אר"י. סעודיה התן
דולרים - כהעזב סמיר רפאי מושב הליגה שב לעבה"י גם פוזי אל מלכי
(ציר עבה"י במצרים), נאמן אבדאלה. לא ברור שגם הידיעות הגיעו
לרופא מפי המלך או מפי פוזי (שמועות! "או מפי ששון").

ששון מסר לו מכתב שהכין מקודם, בו מדובר על הלגיון הערבי. 48

וענה: המלך אמר טוב שעתונותכם תצעק על הלגיון, ותדרשו להעביר
אותו לחלק הערבי - ותמנעו מהתנגשות אתו. ששון מסר לו פרטים על
תעלולי הלגיון - הבטיח למסור הדברים למלך והוסיף - הסליטה בירי
האנגלים. ש. סיפר על הזמנת סוריה בצ'חיה. נדהם! שאל: מה אתם
מיעצים למלך? המאורעות הוכיחו שלא היו מוכנים. יש הפוגה - למען
התכונן. אנו יכולים להפריע. האם חושב המלך הנלך בדרך זו - להפריע
להם להתכונן ע"י זה שנתן להם מכות ויווכחו שהדיבורים על עזרה אין
להם שחר. ש. הוסיף: כלום לא הגיעה הסעה שהמלך ידבר ברורות עם

האנגלים וישאל אותם מה לעשות? שידבר לא רק עם קירקברייד, אלא גם עם הנציב. ולא יתן שרק העיראקים והסורים ואחרים ידברו עם F.O. שיגיד לבריטים שהסורים מזדיינים וזה מכוון נגדו - כן בריחה של אנגליה. הרופא שמע וביקש לכתוב זאת ואז יסלח למשלך. ש. הוסיף שאם יהיה תאום - נתן אנחנו כמה חדשה, המלך יבוא לעזור - לחלק הערבי - ואז נעזור לו בכסף. שאלו על האופוזיציה. הרופא ענה שזה 15 יום לא הופיע איש מהארץ למלך. בק מצדדי אידה באו אצלו, וכשחרו ללבנון נאסרו ע"י ממשלת לבנון, והמלך רואה שלבנון הוא אויבו - שמעוני מוסיף: המלך לא עשה כלום לרכוש האופוזיציה או לחוק אותה. רק עכשיו הוא חושב על קניית עתונים פה.

ש. מציג לי השאלה: להגדר אחרי הפוגה - או לדחוף מערכה?

ש. מיעץ לתקוף - ואנו נבחר האוביקט והמקום - איך העתונות הערבית מתארת המאוראות? שהיהודים תוקפים, עושים מעשי זוועה, ולבסוף הערבים מנצחים, כי היהודים פוגעים ובורחים. - יש לתקוף העוברים הגבול.

יש צורך אחרי כל פעולה - דו"ח: מהלכה, נימוקיה והישגיה.

בערבית ולסופרי חו"ל. זה ישפיע על המורל של הערבים. דרושה פגיעה בתחבורה שלהם - ובמקומות ערבים שהורים, בדרך שכם!.

78./.

יש לפגוע במסחר הערבי - אם אפילו יפגע במסחר היהודי.

אנחנו נוכל לסבול - הם לא. יש להפריע מהלך הרכבות. הרכבות הן עכשיו כמעט כולן ערביות. יש לפגוע במסבוע המצרי והסורי. כיצד? שבעוני סבור שביחס לסוריה אפשר, כי צרפת מכסה המסבוע הסורי, ואם נפרסם זאת - לא יוכלו לעשות.

לדעת ש. אין חכנית מאי מספיקה עוד. לפגוע לא פה ושם -

אלא כל התחבורה בבת אחת, כל המסחר וכדומה.

23.12.47

לפני חשע ירדתי בשירה לת"א. ביער בב אל וד החקיפו

אותנו מההר, וארבעה נפצעו. אוטובוס אחד יצא מכלל שימוש.

היה במקום צבא והוא חקף את הערבים אשר ברחו כנראה. ע"י לטרון

הוצרכנו לעמוד - להעביר את נוסיע האוטובוסים המקולקל. ואז

עבר הנציב מירושלים, כנראה שלכבודו היה הצבא ע"י יער בב אל וד.

מאהוד נתקבל מברק: סיכויים טובים לגמור קניה בחמש מאות

סטפנים: צנורות, מכוניות, מסמרים - הוצאנו עד עכשיו שלוש מאות

אלף. מקוים לקבל עוד שבע מאות אלף. את דוב ואשרים עוד לא ראה.

79./.